

Diplomova práce si klade za cíl nastínit v-yvoj tematizace umírání a smrti v sociologii, který v 90. letech 20. století pfirozene vyústil v konstituování samostatné sociologické subdisciplíny "sociologie umírání a smrti". Hlavním záměrem je pfiroCit všeobecně rozšířený názor, že smrt je stále tabuizována. Práce je rozčleněna do čtyř tematických částí. První část shrnuje v-yskyt problematiky umírání a smrti v sociologii, což zároveň i do jisté míry odráží un~ity v)voj nejen v oblasti sociálních věd, ale v samotné společnosti. Nejdříve je smrt interpretována prostřednictvím náboženství, které je posléze nahrazeno paradigmatem medicíny. Zatím posledním v-yrazným rámcem se v silně individualizované společnosti ukazuje bYt „Ja“ (self), což se vztahuje zejména k problematice těla. Druhá část představuje na pozadí Iekafského členění smrti do tří fází relevantní sociologické problémy. Třetí část se zabývá revivalistickým konceptem smrti, který je spojen zejména s britským sociologem Tony Walterem. Na pozadí komparace tradičního, moderního a neo-moderního modelu smrti pfiináší práce určitý komentář probíraných sociálních jevů s pojetím jiných autorů. Čtvrtá část se soustřeďuje na problematiku osobní identity a souvislosti tohoto konceptu s problematikou umírání a smrti.